

श्री राम चंद्र मिशन

ECHOES

इंडिया वार्तापत्र

मणपाकक्रम येथील वृतांत

ऑक्टोबर २०१४

बुधवार, दि. १ ऑक्टोबर रोजी गुरुदेव व्हीलचेअरवरून बाहेर आले व त्यांनी दि. २ पासून सुरू होत असलेल्या चीनी कार्यशाळेसाठी आलेल्या २० नव्या अभ्यासींची भेट घेतली. दि. ४ रोजी सायंकाळी ६ वाजता चीन तसेच दक्षिण आफ्रिकेतून आलेल्या व कुटीराच्या प्रवेशद्वाराजवळ जमलेल्या अभ्यासींसमवेत गुरुदेवांनी एक तास व्यतीत केला. एका अनुवादक बंधूच्या सहाय्याने गुरुदेव त्यांच्याशी संवाद साधू शकले. नंतर समन्वयकांनी गुरुदेवांशी अभ्यासींचा परिचय करून दिला. एका अभ्यासीने चीनी पद्धतीने दोन गाणी बासरीवर वाजवली. गुरुदेवांसह सर्व उपस्थितांनी या बासरीवादनाचा आनंद लुटला. या सत्रानंतर ते दमले व सरळ शयनकक्षात गेले.

ऑस्ट्रेलियामधील चर्चासत्र

दि. ५ रोजी ऑस्ट्रेलियातील ब्रिस्बेन येथील चर्चासत्रामध्ये थेट व्हिडीओ कॉन्फरेंसिंग द्वारा संवाद साधताना बंधू

२०१५

नवीन वर्षाचा संदेश

“माझी अशी इच्छा आहे की, ‘तुम्ही कोण आहात?’ असे विचारले असता, ‘मी अभ्यासी आहे’ अशी आपण स्वतःची ओळख करून द्यावी, कारण ती माझ्या जीवनातील सर्वात महत्त्वाची गोष्ट आहे. आपण अभ्यासी आहोत याचा कायमस्वरूपी ठसा आपल्या हृदयावर विराजमान असावा. ही जाणीव आपल्या अंतरंगामध्ये इतकी खोलवर रुजलेली असावी की त्यांच्या प्रेमळ अशा स्मरणाशिवाय एकही क्षण जाता कामा नये. वाया गेलेल्या क्षणाबाबत पश्चाताप वाटावा. अन्यथा अनेक वर्षे निघून जातील. वाळवंटांत लुप्त होणाऱ्या नदी प्रमाणे अस्तित्व अधांतरी होईल. अनंत अशा काळाच्या महासागरामध्ये आपले अस्तित्व नाहीसे होईल.”

कमलेश डी. पटेल, दि. १ जानेवारी २०१५, मणपाकक्रम

कमलेश पटेल म्हणाले की जरी गुरुदेव शारीरिक हाल-अपेष्टा भोगत असले तरी त्यांच्या कर्तव्यांचा त्यांनी स्वीकार केला होता व त्यांना ते हसतमुखाने पार पाडत होते. ते करीत असताना त्यांच्या सभोवताली असलेल्यांच्या मध्ये आनंदाची भावना व आध्यात्मिक उन्नति यांचे जणू प्रसारण करीत होते. शारीरिक व्यथा असूनदेखील आश्रमामध्ये त्यांच्याजवळ असणाऱ्या अथवा दूर असणाऱ्या अभ्यासींना दिल्या जाणाऱ्या आध्यात्मिक सेवेविषयी त्यांना कायमच काळजी वाटत असे. काही प्रकारचे वैद्यकीय उपचार करून घेण्यास गुरुदेवांनी विरोध केला कारण त्यामुळे संसर्गाचा धोका होता आणि त्यांच्या व अभ्यासींच्या भेटींवर बंधने आली असती. चर्चासत्रादरम्यान कमलेशभाईंनी जेव्हा ही गोष्ट उघड केली तेव्हा उपस्थितांची हृदये हेलावून गेली. ‘आनंदाने ध्यान करा’ या विषयावर झालेल्या ब्रिस्बेनमधील राष्ट्रीय परिसंवादाला सुमारे शंभर अभ्यासी व तीस मुले हजर होती.

श्री राम चंद्र मिशन

एकोज इंडिया वार्तापत्र

चीनमधील अभ्यासींसाठी परिसंवाद

सकाळी ११.०० वाजण्याच्या सुमारास गुरुदेव त्यांच्या कुटीरामधून बाहेर आले व चीनी अभ्यासींसमवेत त्यांची समूह-छायाचित्रे काढण्यात आली. सोमवार, दि.६ ऑक्टोबर हा चीनी परिसंवादाचा अखेरचा दिवस होता. त्याचा समारोप बंधू कमलेश यांनी संचालित केलेल्या सत्संगाने झाला.

ऑक्टोबरच्या दुसऱ्या आठवड्यापासून गुरुदेवांच्या नित्य क्रमात जरासा बदल जाणवू लागला. काही दिवस ते थोडेसे उशीराच- सकाळी ९.३० ते १०.०० च्या दरम्यान जागे होऊ लागले. आणि न्याहारी आटोपल्यावर बातम्या ऐकण्यात व्यस्त राहू लागले. एखाद-दुसऱ्या वेळी ते त्यांच्या निवासस्थानातून बाहेर येऊन उन्हात बसत. आराम करून, दुपारी ३.०० वाजता जेवण करून पुन्हा ते टीव्हीवर काही कार्यक्रम पाहत किंवा कोणाकडून तरी पुस्तके वाचून घेत. मग संध्याकाळी उशीराने ते निवासस्थानातून बाहेर येत. बहुतेक वेळा

गुरुदेव शांतच असत. अभ्यासींची भेट घेतानासुद्धा ते निःशब्दपणे आशीर्वाद देत असत.

ओमेगा विद्यालयातील एका विद्यार्थिनीने पूर्वी गुरुदेवांना आपले पियानोवादन ऐकवले होते. दि. ७ ऑक्टोबर रोजी ती आली व तिने पुन्हा एकदा त्यांच्याकरिता पियानो वाजविला. गुरुदेवांनी पियानोवादन निःशब्दपणे ऐकले.

व्हिडियो कॉन्फरन्सिंगद्वारा अमेरिकेतील अभ्यासींसोबतचा परिसंवाद

अमेरिकेतील अभ्यासींना संबोधित करण्यासाठी व्हिडियो कॉन्फरन्सिंगद्वारा एका परिसंवादाचे आयोजन केल्याचे बंधू कमलेश यांनी दि. ११ ऑक्टोबर रोजी गुरुदेवांना सहजच सांगितले. कमलेशभाई यांनी 'गुरुदेव परिसंवादात भाषण देऊ शकतील काय?' असे जेव्हा त्यांनी विचारले तेव्हा गुरुदेवांकडून उत्तर आले, "का नाही? नक्कीच". बंधू कमलेशजी यांनी ही बातमी गुप्त ठेऊन सर्वांना आश्चर्याचा सुखद धक्का देण्याचे ठरविले. त्या रात्री जेवण झाल्यावर गुरुदेवांनी अभ्यासींना संबोधित केले. मोलेना, मोनरो, सॅन होजे, टेक्सास इत्यादिसारख्या मोठमोठ्या विभागातून प्रचंड संख्येने आलेले अभ्यासी त्यांना पडद्यावर दिसत होते. या सर्व अभ्यासींसमोर गुरुदेवांनी साधारणतः २० ते ३० मिनिटे भाषण दिले. अमेरिकेच्या विविध भागांत एवढ्या प्रचंड संख्येने असलेल्या अभ्यासींना संदेश देताना ते आनंदित झाल्याचे जाणवत होते.

दि १० ते १२ ऑक्टोबर दरम्यान 'प्रेमळ हृदयाची रचना' या विषयावरील राष्ट्रीय परिसंवादासाठी संपूर्ण अमेरिकेतून अभ्यासी सहा वेगवेगळ्या ठिकाणी जमले होते. या भाषणादरम्यान हृदयाचा योग्य उपयोग करण्यासाठी आता आपण परिपक्व झालो आहोत हे समजून घेण्याची कळकळीची विनंती गुरुदेवांनी सर्वांना केली. "हृदयाचा उपयोग कसा करावा? या प्रश्नाचे एकच उत्तर आहे, ते म्हणजे प्रेमपूर्वक". ते पुढे म्हणाले की जेव्हा आपण हृदयाचा उपयोग करतो तेव्हा चूक होणे संभव नाही. आपण हृदयाचा उपयोग करण्याचे भय बाळगावयास नको कारण त्यात बिलकुल जोखीम नाही. हृदयाशिवाय आध्यात्मिक जीवनाचे अस्तित्व असूच शकत नाही.

ऑक्टोबर दि.२२-२३ दिपावली उत्सव

दि. २२ ऑक्टोबर रोजी बंधू कमलेश यांनी सत्संग संचालित केला. गुरुदेव खूप उशीरा बाहेर आले. ध्यानकक्षात जाता येत नाही म्हणून त्यांना दुःख झाल्याचे जाणवत होते. गुरुदेवांची नजरभेट तरी व्हावी म्हणून सकाळपासून प्रतीक्षा करणाऱ्या काही अभ्यासींना ते दुपारी भेटले.

संध्याकाळी गुरुदेवांनी गोल्फकार्टमधून आश्रमात फेरफटका मारला. अभ्यासींचा समुदाय प्रचंड होता व गुरुदेवांचे दर्शन व्हावे म्हणून प्रत्येकजण एकमेकांना ढकलत पुढे जाण्याचा प्रयत्न करित होता. परिस्थिती नियंत्रणात ठेवणे सुरक्षारक्षकांना कठीण जात होते. त्यातूनही गुरुदेव जास्तीत जास्त अभ्यासींना भेटण्याचा प्रयत्न करित होते. केवळ त्यांचे दर्शन घ्यावे या एकमेव हेतूने बरेचजण आले होते त्यांना गुरुदेव सांगत होते की ते पुन्हा एकदा बाहेर येणार आहेत. गुरुवारी जरी गुरुदेव बाहेर पडू शकले नाहीत तरी कुटिरामध्ये भेट घेण्यासाठी गुरुदेव अभ्यासींना उपलब्ध होते. कुटिरामध्ये उजळलेल्या दिव्यांप्रमाणे

श्री राम चंद्र मिशन

एकोज इंडिया वार्तापत्र

प्रत्येकाच्या हृदयातही दीप प्रज्वलित झाल्यामुळे उत्सवी वातावरणात आसमंत उजळून निघाला होता.

शुक्रवार, दि. २४ ऑक्टोबर

संध्याकाळी गुजराथमधील भगिनींनी गरबा नृत्य सादर केले. गुरुदेवांनी त्यांच्या दालनातच सीसीटीव्हीद्वारे ते पाहिले. नृत्य सादर करणाऱ्या भगिनी व मुले गुरुदेवांना भेटण्यासाठी कुटीरामध्ये आले होते. गुरुदेवांनी सर्वांशी संवाद साधला व प्रत्येक सहभागीला भेटवस्तू देऊन ते म्हणाले, “ही भेट फार मौल्यवान आहे. ही कोणाला देऊन टाकू नका” त्याला प्रतिसाद देत अभ्यासी म्हणाले, “तुम्ही आमच्यासाठी फार बहुमोल असे आहात आणि तुम्ही दिलेले सर्व काही आमच्यासाठी मौल्यवान आहे.”

रविवार, दि. २६ ऑक्टोबर

गुरुदेवांचे अभ्यासींना संबोधन

उत्तर अमेरिकी चर्चासत्रातील लोकांना थेट व्हिडियो लिंकद्वारा संबोधित करता आल्यामुळे गुरुदेवांना आनंद झाला होता. ते म्हणाले, “अशी सत्रे आणखी झाली तर उत्तम” दुसऱ्याच दिवशी बंधू कमलेशजी यांनी सर्व व्यवस्था केली व गुरुदेव वेबकास्टद्वारा जगभरातील अभ्यासींना संबोधित करणार असल्याचे जाहीर केले.

गुरुदेव भल्या पहाटे तयार झाले होते पण न्याहरीपूर्वी ते म्हणत होते, “मी अभ्यासींशी बोलणार आहे पण मी काय बोलणार आहे हे मलाच माहित नाही.” वर निर्देश करित ते म्हणाले, “असो. काहीतरी (तेथून) येईल.” जगातील विविध देशांमधील आश्रमांत व केंद्रांमध्ये जमलेल्या तसेच आपापल्या घरातून त्यांचे भाषण ऐकणाऱ्या सर्व अभ्यासी श्रोत्यांशी त्यांनी सुमारे ५० मिनिटे संवाद साधला. भाषण संपल्यावर गुरुदेवांच्या चेहऱ्यावरील समाधानाचे भाव सर्वांनाच जाणवले. कित्येक महिन्यांनंतर त्यांनी अशा मोठ्या समुदायाला संबोधित केले होते. भाषण संपल्यावर ते तासभर बाहेर बसले होते. हा कार्यक्रम झाल्यावर अभ्यासींना काय वाटले, या भाषणाचा कसा प्रभाव पडला हे सांगणारे अनेक ईमेल गुरुदेवांना आले. त्यामुळे गुरुदेवांना आनंद झाला.

सोमवार, २७ ऑक्टोबर

गुरुदेवांची भ्रमंती

गुरुदेवांनी एके दिवशी अचानक गृहप्रवेशाची प्रतीक्षा करणाऱ्या एका अभ्यासीच्या घरी जाण्याचे ठरविले. ते गोल्फ कार्टमधून तेथे गेले.

त्यांनी प्रसाद अर्पण केला व घरातून फेरफटका मारला. स्वयंपाकगृहात जाऊन दूध उकळविण्यासाठी शेंगडी प्रज्वलित केली. गुरुदेव दिवाणखान्यात बसले असताना मुलांनी पारंपारिक कर्नाटक संगीत प्रस्तुत केले. त्यानंतर गुरुदेव कुटीरात परतले.

बुधवार, दि. २९ रोजी गुरुदेवांनी छोटा सत्संग संचालित केला. त्यानंतर एक विवाहही संपन्न केला. खूप दिवसांच्या कालावधीनंतर कुटीरामध्ये झालेला विवाहसोहळा पाहणे हे एक आनंददायी दृश्य होते. समूह-छायाचित्रे घेण्यात आली. उत्सवाचे वातावरण सर्वत्र जाणवत होते.

दि. ३१ ऑक्टोबरला गुरुदेवांच्या प्रकृतीला किंचितशी उतरती कळा लागली. काही चाचण्या करण्यात आल्या. बंधू कृष्णा रात्री त्यांच्या सोबत राहण्यास आले.

नोव्हेंबर २०१४

गुरुदेवांचे स्वास्थ्य

नोव्हेंबरच्या सुरुवातीस गुरुदेवांना संसर्ग (इन्फेक्शन) झाल्याचे निदान झाल्यामुळे त्यांना प्रतिजैविके सुरु करण्यात आली. एके दिवशी गुरुदेव कार्यलयात आले तेव्हा बरेच उल्हसित दिसत होते. त्यांनी नाश्ता घेतला. बातम्या ऐकल्या. आणि लगेचच प्रधानमंत्री (दूरदर्शनवरील भारताच्या पंतप्रधानांवरील धारावाहिक) पाहण्याची इच्छा व्यक्त केली. त्यानंतर त्यांनी थोडावेळ बाहेर बसण्याचे ठरविले.

त्याच आठवड्यात त्यानंतर त्यांना एम.आय.ओ.टी. रुग्णालयात त्यांच्या पाठदुखीसंबंधी चाचणी करण्यासाठी नेण्यात आले. ते त्यांचा उजवा हात पूर्णतः हालवू शकत नाहीत हेही निदर्शनास आले. पण योग्यवेळी झालेल्या परिणामकारक उपचारांमुळे गुरुदेवांच्या प्रकृतीवर त्याचा फारसा परिणाम झाला नाही. आठवडाभरात त्यांचे इन्फेक्शन बरे झाले व त्यांचा उजवा हातही हळूहळू पूर्ववत होऊ लागला. गुरुदेवांच्या आजारांमुळे कुटीरामध्ये एका वेळी अनेक लोक असू नयेत असे स्पष्ट निर्देश डॉक्टरांनी दिले होते.

आपला उजवा हात पूर्ववत व्हावा यासाठी गुरुदेव हाताचे काही व्यायाम करित होते. एका जर्मन भगिनीने काही दिवस गुरुदेवांच्या हातावर उपचार केले आणि त्याचा सकारात्मक परिणाम झाल्याचे दिसून आले. गुरुदेवांनी आपली सही करण्याचा सराव केला. ते हलक्या हाताने पेन धरित व अतिशय संथ गतीने लिहिण्याचा प्रयत्न करित. त्यांच्यात झालेली सुधारणा हळूहळू दृष्टीपथात येऊ लागली.

श्री राम चंद्र मिशन

एकोज इंडिया वार्तापत्र

युवा परिसंवादाच्या सहभागीसमवेत

आपल्या नित्य कामास पुन्हा एकदा सुरुवात करण्याचा गुरुदेवांचा निर्धार पाहणे अत्यंत प्रेरणादायी होते. डॉक्टर म्हणत असत की गुरुदेवांच्या बाबतीत मन हे शरीरावर मात करते. नोव्हेंबरच्या दुसऱ्या आठवड्याअखेरपर्यंत त्यांना लिहिता येऊ लागले होते व त्यांनी एका प्रशिक्षकाच्या प्रमाणपत्रावर सहीसुद्धा केली.

दुसऱ्या सप्ताहामध्ये गुरुदेवांच्या तब्येतीमध्ये निश्चित अशी सुधारणा झाली होती. एकदा ते त्यांच्या शयनकक्षाबाहेर बसले होते आणि त्यावेळी ते ताजेतवाने दिसत होते. गुरुदेवांनी कमलेशभाईंना त्यांच्यासोबत नाश्ता करण्याची विनंती केली. त्यांनी अगदी लक्षपूर्वक बातम्या ऐकल्या. एका तासापेक्षा जास्त वेळ झाला होता आणि अद्यापही ते बाहेरच बसलेले होते. कमलेश भाईंनी त्यांच्या संगणकावर लावलेली पंडित कै. भीमसेन जोशी (भारतीय गायक) यांची दोन गाणी त्यांनी ऐकली. गुरुदेव डोळे मिटून गाणी ऐकत होते. गाणी ऐकताना गुरुदेव आपल्यावर कार्य करीत असल्याचे त्यावेळी प्रत्येकाला जाणवले. मुंबईमध्ये एका विश्वविद्यालयाची संचालिका असलेल्या एक नवीन अभ्यासी भगिनी गुरुदेवांसोबत बसल्या होत्या. नंतर या अभ्यासी भगिनीने स्वतःची ओळख करून देत गुरुदेवांशी थोडी चर्चा केली. तत्पश्चात गुरुदेव विश्रांती घेण्यासाठी आत गेले. हे संपूर्ण सत्र सुमारे तीन तास चालले.

शुक्रवार, दि. २१ नोव्हेंबर

नुकतेच विवाहबद्ध झालेले एक जोडपे गुरुदेवांचा आशीर्वाद घेण्यासाठी आले होते आणि त्यांनी या जोडप्याची भेट घेतली. नंतर गुरुदेव त्यांच्या कुटीराबाहेर सूर्यप्रकाशामध्ये बसण्यासाठी आले. काही अभ्यासींनी कुटीराच्या आवारामध्ये येण्यास सुरुवात केली आणि सर्व अभ्यासींना आत येऊन गुरुदेवांसोबत बसता यावे म्हणून काही वेळानंतर कुटीराचे प्रवेशद्वार उघडण्यात आले.

या बाहेरील सत्रांमध्ये, 'त्या वातावरणामध्ये अंतर्मुख झालेल्या सर्वासमवेत' गुरुदेव बहुतेकदा निःशब्दपणे बसत असत. कधीतरी अभ्यासींनी छेडलेल्या एखाद्या विषयावर चर्चा होत असे.

रविवार दि. २३ नोव्हेंबर रोजी गुरुदेवांना दुसरा संसर्ग झाल्यामुळे सर्वजण चिंतातूर होते. काही चाचण्या झाल्यानंतर परत एकदा प्रतीजैविकांचे उपचार सुरु करण्यात आले. गुरुदेवांना संपूर्ण शरीरामध्ये वेदना होताना पाहणे अतिशय क्लेशदायक होते. त्यानंतर काही दिवस ते अंथरुणाला खिळून होते.

युवा परिसंवाद

सोमवारी सुरु झालेल्या युवा परिसंवादाची शुक्रवार दि. २८ नोव्हेंबरला सांगता होणार होती. या दिवशी परिसंवादामधील सहभागींना भेटण्यासाठी गुरुदेव सकाळी सव्वादहा वाजता कुटीराबाहेर आले. संपूर्ण देशभरातून सुमारे दोनशे पन्नास अभ्यासी या युवा परिसंवादामध्ये भाग घेण्यासाठी एकत्र आले होते. या परिसंवादादरम्यान कमलेशभाईंनी दररोज सकाळी ६:३० वाजता सत्संग संचालित केला आणि सकाळी ९ वाजता श्रोत्यांना संबोधित केले. यावेळी सहभागींसाठी समूहचर्चा आणि संध्याकाळी काही चित्तवेधक चित्रपट आणि माहितीपटांचे आयोजन देखील करण्यात आले होते.

एकदा गुरुदेव बाहेर बसलेले असताना परिसंवादामधील सर्व अभ्यासींना कुटीरामध्ये प्रवेश करण्याची परवानगी मिळाली. त्यापूर्वीच्या रविवारी गुरुदेवांना जेव्हा या युवा परिसंवादाविषयी समजले, तेव्हा ते म्हणाले होते की, "त्यांना तरूणपणीच पकडा' या उक्तीवर माझा फार विश्वास आहे." गुरुदेव फार बोलले नाहीत पण एका बंधूला दहा सूत्रांवर सादरीकरण करण्याची संधी देण्यात आली. गुरुदेवांनी हे सादरीकरण ऐकले आणि कुटीरामध्ये परतण्यापूर्वी त्यांनी सुमारे नव्वद मिनिटे परिसंवादातील सहभागींसमवेत व्यतीत केली.

शनिवार दि. २९ नोव्हेंबर: वृत्तपत्रामधील लेख

मागील दोन वर्षांमध्ये 'चार्टर्ड अकाउंटन्सी (सनदी लेखापाल)' या अभ्यासक्रमामध्ये महिलांचा सहभाग पन्नास टक्क्यांनी वाढला आहे' हा वृत्तपत्रामधील लेख वाचून फार आनंद झाल्याचे गुरुदेवांनी नमूद केले. यावेळी ते म्हणाले की, "मी अनेक वर्षांपासून आपल्या मुलींना सांगत आलो आहे की त्यांच्यासाठी ही एक सुरक्षित अशी नोकरीची संधी आहे. त्यांना त्यांच्या सोईनुसार कामाच्या वेळांमध्ये बदल करता येतात आणि त्यांना रात्री-अपरात्री काम करण्याची आवश्यकता नसते कारण या अशा गोष्टी अत्यंत धोकादायक आहेत." मग जीवनामधील इतर काही व्यापक विषयांकडे हे संभाषण वळले. यानंतर मानवी गरजा कशाप्रकारे वाढत आहेत या विषयावर गुरुदेवांनी भाष्य केले. ते म्हणाले की, "आमच्या काळामध्ये एकाच आकाराचा फ्रिज मिळत असे, आम्हाला हाच एक पर्याय उपलब्ध होता. आता तुम्हाला अधिकाधिक मोठ-मोठ्या आकाराचे फ्रिज मिळतात, ज्यामध्ये तुम्ही उरलेले पिझ्जा, पास्ता आणि तत्सम शिळे पदार्थ साठवून ठेवता. जेव्हा तुमच्याकडे एक गाडी असते तेव्हा तुम्हाला दुसरी गाडी हवी असते. मला वाटते की आपण आपल्या गरजा मूलभूत गरजापर्यंतच मर्यादित ठेवल्या तरच आपण सुखी आणि समाधानी होऊ शकतो."

श्री राम चंद्र मिशन

एकोज इंडिया वार्तापत्र

डिसेंबर २०१४

अखेरचे आठवडे

प्रशिक्षकांना सामूहिक सिटिंग:

दि. ३ आणि ४ डिसेंबर रोजी गुरुदेवांनी सुमारे एकोणचाळीस नवीन प्रशिक्षकांच्या तुकडीला अखेरची एकत्र सिटिंग दिली. त्यांच्या प्रमाणपत्रावर स्वाक्षरी करणे देखील त्यांनी साधले. यापुढील दिवसांमध्ये मात्र न्याहारीनंतर गुरुदेव तात्काळ आराम करण्यासाठी जात असत आणि नंतर दुपारीच त्यांना जाग येत असे.

८८० व्होल्ट संप्रेषण:

यु.एस.ए. येथुन आलेले त्र्याऐंशी वर्षांचे एक अभ्यासी गुरुदेवांच्या दर्शनासाठी चार तासांपासून अधिक वेळ वाट पाहत होते. शेवटी गुरुदेवांना भेटल्यानंतर ते म्हणाले की, “गुरुदेव मला आठवते की एकदा तुम्ही सिटिंगला सुरुवात केली आणि मला असे वाटले की ८८० व्होल्टस माझ्या शरीरामध्ये संप्रेषित झाले आणि मी जवळजवळ कोसळलो !” यावर गुरुदेव हसले. ते बंधू पुढे म्हणाले “जो कोणी तुमच्याकडे येतो त्या प्रत्येकाला संप्रेषण देण्याचे तुमचे कार्य अखंडपणे चालू आहे हे पाहून माझे हृदय भरून आले आहे.” यावर गुरुदेव आणखी एकदा हसले आणि त्यानंतर एक क्षण निस्तब्ध शांतता अनुभवास आली. त्याक्षणी काय घडले हे केवळ गुरुदेवांनाच समजले, पण त्या कक्षामध्ये असलेल्या बहुतेकांचे डोळे पाणावले.

निःशब्द सिटिंग:

एकदा संध्याकाळी गुरुदेवांना आत्यंतिक वेदना जाणवत होत्या आणि त्यांचे डोळे मिटलेले होते. असे वाटत होते की ते निद्रावस्थेत आहेत आणि अचानक ते म्हणाले, “दॅट्स ऑल”. नंतर गुरुदेवांनी स्पष्ट केले की, “मी सिटिंग देत होतो”. त्यांची प्रकृती बरी नसतानादेखील त्यांचे कार्य अखंडपणे चालूच होते.

बुधवार दि. १० डिसेंबर

बंधू कृष्णा यांना गुरुदेवांच्या तब्येतीची अतिशय काळजी वाटू लागल्याने त्यांनी कुटीरामध्ये थांबण्याचा निर्णय घेतला. नंतर बऱ्याच दिवसांनी आपली प्रकृती ठीक आहे असे गुरुदेवांना वाटले आणि त्यांनी गोल्फ कार्ट मध्ये बसून बाहेर जाण्याचे देखील ठरवले. पण पुढील दिवशी गुरुदेवांची प्रकृती पुन्हा ढासळली.

मनोरंजन :

नियमितपणे रोज संध्याकाळी चित्रपट पाहण्याव्यतिरिक्त गुरुदेवांचे दूरदर्शनवरील धारावाहिक पाहणे देखील चालू होते. ‘ बुद्ध ’ मालिकेच्या शेवटच्या भागामध्ये ‘ बुद्धांच्या जीवनामधील शेवटचे दिवस ’ दाखविण्यात येत होते आणि ‘ कल्पना असूनसुद्धा त्यांनी विष कालवलेले अन्न कसे सेवन केले ’ हे प्रक्षेपित केले जात होते. त्यावेळी कोणीतरी गुरुदेवांना म्हणाले, “पूर्वी तुमच्या बाबतीत देखील असेच घडले होते. तुम्हाला माहीत होते पण तरीपण तुम्ही ते घेतले

होते”. जेव्हा त्यांना विचारले की कोणी असे का करावे? यावर गुरुदेव उत्तरले की, “ते तसेच असते”.

आपले काम परिपूर्णतेने करा :

एकदा एक भगिनी कुटीरामध्ये आली आणि म्हणाली, “गुरुदेव आपण अतिशय यातना सोसत आहात. कृपया तुमच्या वेदनांमध्ये सहभागी होण्याची परवानगी मला द्या”. यावर गुरुदेव अत्यंत प्रेमपूर्वक आणि मृदु स्वरात उत्तरले, “याला मनाई आहे, हे मागणे योग्य नाही. जर तुला माझ्यासाठी काही करायचेच असेल तर तू स्वतःचे काम परिपूर्णतेने कर. ही सर्वात उत्तम गोष्ट तू करू शकतेस.”

गुरुदेवांकडून संदेश :

सोमवार दि. १५ डिसेंबर रोजी रशियन चर्चासत्राला सुरुवात झाली. त्यांच्या शय्येवरून गुरुदेवांनी परिसंवादामधील सहभागींसाठी एक संदेश रेकॉर्ड केला. तो ध्यानगृहामध्ये सादर करण्यात आला, “प्रिय बंधू आणि भगिनींनो, मी तुमच्या सर्वांच्या समवेत नाही याचा मला खेद वाटत आहे पण मी आत्मिक रूपाने तुमच्या सोबतच आहे आणि आशा करतो ते तुम्हाला जाणवत असेल. कृपया माझ्यावर विश्वास ठेवा- जेव्हा मी म्हणतो की मी सदैव तुमच्यासमवेत असेन, येथे किंवा तुमच्या रशियामध्ये किंवा इतर कुठल्याही देशामध्ये- कुठे हे महत्त्वाचे नाही. अंतरामुळे काही फरक पडत नाही -काहीच फरक नाही. मी तुम्हा सर्वांसाठी प्रार्थना करतो आणि तुम्हाला शुभकामना देतो. सर्वांना शुभाशीर्वाद.”

बाहेर येण्याची शेवटची वेळ:

यु.एस.ए. मधुन मागविण्यात आलेल्या खास उपकरणांच्या सहाय्याने गुरुदेवांना बिछान्यावरून चाकांच्या खुर्चीवर बसवून एकदा शेवटचे कुटीराबाहेर जाता आले. न्याहारी आणि वृत्तपत्रवाचनानंतर गुरुदेवांनी एक पुस्तक मागवले आणि त्याचे वाचन करण्यास सांगितले आणि डोळे मिटून ते श्रवण करत बसले.

गुरुदेव एक उत्सुक असे वाचक होते आणि हा छंद त्यांनी शेवटपर्यंत जोपासला. दैनिक वृत्तपत्र वाचनासोबतच त्यांना त्यांच्यासाठी पुस्तकाचे वाचन केलेले आवडत असे, विशेषतः ज्यावेळी ते झोपू शकत नसत. ते अगदी काळजीपूर्वक ऐकत असत आणि वाचकाचे उच्चारामधील दोषसुद्धा सुधारत असत! थोड्या वेळानंतर त्यांना झोप लागत असे.

अखेरचे दोन दिवस :

दि. १८ डिसेंबरपासून गुरुदेवांची प्रकृती अत्यंत खालावली आणि ते बराच काळ निद्रावस्थेत होते. दि. २० डिसेंबरच्या दुपारी गुरुदेवांची प्रकृती अस्थिर झाली आणि त्यांना श्वासोश्वासाचा त्रास होऊ लागला. डॉक्टरांनी त्यांची प्रकृती स्थिर होण्यासाठी प्रयत्नांची पराकाष्ठा

अखिल भारतीय युवा परिसंवाद

दि. २५ ते २९ नोव्हेंबर २०१४

देशाच्या सर्व भागांमधून सुमारे दोनशे साठ सहभागींनी 'विशुद्धता भवितव्य घडवते' हे विषयसूत्र असलेल्या युवा परिसंवादांमध्ये भाग घेतला. यासाठी परिसंवादापूर्वी दोन महिन्यांपासून सहभागींकडून पद्धतशीरपणे तयारी करून घेण्यात आली होती.

या परिसंवादादरम्यान दर दिवसाची सुरुवात सकाळी ६:३० वाजता कमलेश भाईंनी संचालित केलेल्या सत्संगाने आणि नंतर ९ वाजताच्या भाषणाने होत असे. संपूर्ण दिवसभरामध्ये भाषणे, आत्मपरिक्षण, मौन, गटचर्चा आणि स्वयंसेवा या कार्यक्रमांची चांगली गुंफण झाली होती.

कमलेश भाईंनी व्याख्यानामध्ये कथन केलेले काही ठळक मुद्दे खालीलप्रमाणे:

- युवकांनी जरूर वाचावीत म्हणून त्यांनी शिफारस केलेली पुस्तके पुढीलप्रमाणे- एफिकसी ऑफ राजयोग इन द लाईट ऑफ सहज मार्ग, टोवर्ड्स इन्फिनिटी (अनंताकडे)
- संवेदनशीलतेचा अर्थ स्पष्ट करताना ते म्हणाले की, आपली चेतना गरजणाऱ्या महासागरासारखी असेल तर काय उपयोग, कारण त्यामध्ये एखादी विशालकाय शिळा जरी टाकली तरी काहीच फरक पडत नाही. ती खरेतर एखाद्या शांत तळ्यासारखी असावी ज्यामध्ये एक छोटे पान जरी पडले तरी तरंग निर्माण होतात.
- त्यांनी निद्राचक्रामध्ये बदल करण्यावर भर दिला म्हणजेच दररोज लवकर झोपून लवकर उठणे. हा छोटा बदल संपूर्ण रुपांतरणाची किल्ली आहे हे त्यांनी पुन्हा पुन्हा स्पष्ट केले.
- लहान लहान ध्येये निश्चित करून, त्याद्वारे अंतिम अशा ध्येयावर ध्यान केंद्रीत करण्याचा सल्ला त्यांनी सर्वांना दिला.

या कार्यक्रमादरम्यान त्यांच्यासोबत 'खिळवून ठेवणारे प्रश्नोत्तरांचे सत्र' झाले. दररोज एक व्हिस्पर्सचे सत्र होत असे, ज्यामध्ये 'विशुद्धता' या विषयावर आधारित संदेश सहभागींना दिले जात होते. 'हृदयामार्ग-संदेशवहन' (एलिझाबेथ डेनली), 'सहजमार्ग -जीवन जगण्याचा मार्ग' (पुनीत लालभाई) आणि दहा सूत्रे (ऋषी रंजन) या विषयांवर दुपारी काही सत्रे संचालित

करण्यात आली. बंधू एस. प्रकाश यांनी आयोजित केलेल्या गटबांधणी उपक्रमामुळे सहभागींना मौज-मजेचे क्षण अनुभवता आले आणि एकत्र काम करण्याबाबत महत्त्वाचे धडे देखील त्यांना शिकता आले. प्रकृती बरी नसतानादेखील गुरुदेवांनी सहभागींसोबत थोडा वेळ व्यतीत केला आणि एका सहभागीचे सॅक्सोफोन वादनसुद्धा ऐकले. परिसंवादाच्या अखेरीस आनंद आणि नव्याने ज्ञात झालेल्या आपल्या खऱ्या घरापासून दूर जाण्याचे दुःख: ह्या दोन्ही संमिश्र भावना घेऊन सर्वजण परतले.

प्रशिक्षक प्रशिक्षणार्थींचा सहावा गट

दि. २८ नोव्हेंबर ते ७ डिसेंबर २०१४

देशभरामधून आलेल्या सुमारे एकोणचाळीस प्रशिक्षक उमेदवारांचा सर्वात मोठा गट प्रशिक्षक प्रशिक्षण कार्यशाळेमध्ये सहभागी झाला होता. व्यस्त दिनक्रामामधून वेळ काढत कमलेश भाईंनी त्यांच्यासमवेत वेळ व्यतीत केला आणि 'प्रेम आणि नम्रतेने सेवा देण्याचे महत्त्व' या विषयावर त्यांनी आपल्या दोन भाषणांमध्ये जोर दिला. कमलेश भाईंनी ज्यावेळी युवा परिसंवादांमधील सहभागी आणि ईशान्येकडील राज्यांमधील प्रतिनिधींना संबोधित केले, तेव्हा त्या सत्रांमध्ये सहभागी होण्यासाठी या प्रशिक्षक उमेदवारांनाही निमंत्रित करण्यात आले होते.

प्रशिक्षक कसा एक 'उत्कट अभ्यासी' असतो आणि त्याला स्वतः एक साधन बनून, गुरुदेवांच्या कामामध्ये भाग घेता यावा यासाठी आपल्या अभ्यासावर आणि चारित्र्य निर्माणवर लक्ष केंद्रित करणे का आवश्यक आहे - हे या प्रशिक्षण कार्यक्रमाचे विषयसूत्र होते.

'आध्यात्मिक मुमुक्षुंसाठी आवश्यक पैलू' आणि 'सहभागींना आपापल्या केन्द्र आणि आश्रमामध्ये घेऊन जाण्यासाठीचे प्रमुख धडे' या विषयांवर एका चिंतनपर सत्राने कार्यक्रमाची सांगता झाली.

श्री राम चंद्र मिशन

एकोज इंडिया वार्तापत्र

कार्यकारी अधिकाऱ्यांच्या भेटीगाठी

सहसचिवांचा प्रवास , झोन २सी (तामिळनाडू पश्चिम)

या प्रवासाचे प्रमुख उद्देश मुक्त सत्रांचे संचालन करणे, अभ्यासींच्या गृह-मेळाव्यांना उपस्थित राहणे, प्रशिक्षकांची भेट घेणे आणि जास्तीत जास्त वेळ अभ्यासींच्या सान्निध्यात घालवणे हे होते. विभाग प्रमुख बंधू विश्वनाथ राव यांनी या प्रवासाचे आयोजन केले होते.

कगुची (कोटागिरीपासून १० किमी अंतरावर असणारे गाव) येथील गिरी ईश्वर मॅट्रिक्युलेशन शाळेमध्ये दि.८ नोव्हेंबर रोजी बंधू ए.पी.दुरै आणि एम.एम. धनुमूर्ती यांनी मुक्त सत्रादरम्यान मार्गदर्शन केले. यावेळी १२ कर्मचाऱ्यांनी ध्यान सुरू करण्याची उत्सुकता दर्शविली. दुपारी डी.एस.एस.सी वेलिंग्टन येथे झालेल्या गृह-मेळाव्यानंतर अरुवानकाडु येथे एका मुक्त सत्राचे आयोजन करण्यात आले होते. यावेळी १२ मुमुक्षुसमवेत एकूण २६ जण उपस्थित होते.

दि.९ नोव्हेंबर रोजी उटी केंद्रामध्ये संपूर्ण दिवसाच्या सत्संगाच्या कार्यक्रमांमध्ये २६ अभ्यासी सामील झाले होते. बंधू दुरै यांनी साधनेबद्दलच्या संकल्पना स्पष्ट असण्याबद्दल आणि लक्ष्य-केंद्रित असा अध्यात्माविषयीचा दृष्टीकोण बाळगण्याबद्दल सांगितले. त्यानंतर सर्वजण थांगडू येथील एका बंधूंच्या घरी गेले. तेथे ९ अभ्यासी उपस्थित होते. दैनंदिन साधना आणि सत्संग कसे संचालित करावे याविषयी मार्गदर्शन करण्यात आले.

दि. १० तारखेला सकाळी उटी केंद्रामध्ये मुक्त सत्राचे आयोजन करण्यात आले होते. यावेळी १५ इच्छुक आणि काही अभ्यासी, ज्यांनी अभ्यास थांबविला होता तेही उपस्थित होते. बंधू दुरै यांनी उपस्थितांना साधनेविषयी स्पष्टीकरण दिले व साधना सुरू ठेवण्याबद्दल विनवले. यानंतर कोटागिरी येथील विश्वशांती माध्यमिक शाळेतील ३५ शिक्षकांना बंधू दुरै यांनी साधनेची माहिती दिली. त्यांनी स्वामी विवेकानंदांच्या साहित्यातील संदर्भ देऊन, शरीरात आत्मा कसा कैद झाला आहे, संस्कारांमुळे तो कसा दबला जातो आणि समर्थ गुरू कशा प्रकारे साधकाचा मार्ग सुकर करून साधकास पुढे जाण्यास मदत करतात ते स्पष्ट केले.

कोईंबतूर येथे संध्याकाळी ५:३० वाजता पोहोचल्यावर बंधू दुरै यांनी १५ स्वयंसेवकांसमवेत बैठक घेतली. केंद्रातील विविध उपक्रम, उपकेंद्राची वाढ आणि रविवारच्या सत्संगाच्या स्थळांबद्दल आढावा घेण्यात आला.

दि. ११ रोजी कोईंबतूर केंद्रातील प्रशिक्षकांची दोन तास बैठक घेण्यात आली. येथून पुढच्या प्रवासात बंधू विश्वनाथ राव त्यांना सामील झाले. यानंतर बंधू दुरै यांनी ११:३० वाजता रामनाथपुरम येथील यल्लो ट्रेन या विशेष शाळेस भेट दिली. यावेळी त्यांनी सुमारे ३० पालकांना सहजमार्ग ध्यानाबद्दल माहिती दिली व त्यांच्या प्रश्नांची उत्तरे दिली. सायंकाळी त्यांनी पेरियानैकनपालयम

येथील एका बंधूंच्या घरास भेट दिली. यावेळी ज्यांनी सहजमार्ग साधना मध्येच सोडून दिली होती अशांना मार्गदर्शन करण्यात आले. मेट्टुपालयम येथे बंधू दुरै यांनी सहज मार्ग साधनेविषयी भाषण दिले आणि उपस्थित दहा अभ्यासींसमवेत विचारांचे आदान-प्रदान केले.

दि. १२ रोजी त्यांनी करुमथंपट्टी येथे प्रस्थान केले. येथे अर्ध्या दिवसाचा कार्यक्रम ठेवण्यात आला होता. यात मुक्त सत्र, अभ्यासींसमवेत चर्चा, सतसंग आणि दुपारच्या जेवणाचा समावेश होता. दुपारी सर्वनमपट्टी येथील सत्संगासाठी एकत्र आलेल्या १० अभ्यासींची भेट घेण्यात आली. कोईंबतूर येथील आर.एस. पुरम सभागृह येथे मिशनतर्फे चालविण्यात येणाऱ्या वाचनालयात १७० जण उपस्थित होते. त्यांच्याशी विचारांचे आदान-प्रदान झाल्यावर सत्संग व रात्रीच्या जेवणाने कार्यक्रमाची सांगता झाली.

दि. १३ रोजी गोबीचेट्टीपालयम येथे १२० अभ्यासी जमले होते. त्यांनी भाषणे, प्रश्नोत्तरांची सत्रे व स्पष्टीकरणे यांचा अंतर्भाव असणाऱ्या परस्पर-संवादी कार्यक्रमात भाग घेतला. ईरोड आश्रमात भवानी, पेरुंदुराई व गोबीचेट्टीपालयम अशा जवळपासच्या केंद्रांमधून आलेले १२० अभ्यासी जमले होते. दि.१४ रोजी तिरुचेनगोडे केंद्रामध्ये नमक्कल, रासिपुरम आणि कोमारापालयम येथील १२० अभ्यासी जमले होते. सायंकाळी ईरोड येथील एका अभ्यासी बंधूंच्या घरी दोन तासांचे सत्र आयोजित करण्यात आले होते. त्याकरिता १६० अभ्यासी उपस्थित होते.

दि. १५ रोजी सकाळी चेट्टीपालयम येथील जुन्या आश्रमात १५ प्रशिक्षकांची बैठक बोलाविण्यात आली होती. दुपारी एन.आय. एफ. टी.-टी.ई.ए. इन्स्टिट्यूट येथे आयोजित करण्यात आलेल्या मुक्त सत्रास ६० विद्यार्थी व शिक्षक उपस्थित होते.

दि. १६ रोजी डी.जे. पार्क तिरुप्पुर येथे जवळपासच्या केंद्रांतील अभ्यासींसाठी संपूर्ण दिवसाच्या कार्यक्रमाचे आयोजन करण्यात आले होते. सकाळच्या सत्संगासाठी १०५० अभ्यासी उपस्थित होते. सकाळी न्याहारीनंतर परस्पर संवादी सत्र, 'उचला आणि बोला' हे सत्र आणि प्रश्नोत्तराचा कार्यक्रमही झाला.

श्री राम चंद्र मिशन

एकोज इंडिया वार्तापत्र

ऋस्टच्या संचालकांचा प्रवास

पनवेल आश्रम, मुंबई

बंगलोर येथील ऋस्टचे संचालक बंधू मोहनदास हेगडे यांनी दि. ९ नोव्हेंबर रोजी पनवेल आश्रमाला भेट दिली. दैनंदिन साधनेचे महत्त्व आणि आवश्यकता याविषयी त्यांनी उपस्थितांना संबोधित केले. दहा सूत्रांचे पालन करून, सहज मार्गावर आधारित जीवन दररोज कसे जगावे हे त्यांनी भर देऊन सांगितले. पूज्य लालाजी व बाबूजी यांच्या काही महत्त्वाच्या शिकवणुकींची त्यांनी श्रोत्यांना आठवण करून दिली.

तिरुप्पुर

दि. २८ नोव्हेंबर रोजी बंधू मोहनदास हेगडे यांचे तिरुप्पुर येथे आगमन झाले. 'स्वतःच्या (आध्यात्मिक) स्थितीचे निरीक्षण करणे' या विषयावर एक कार्यक्रम डी.जे. पार्क येथे प्रशिक्षकांकरिता आयोजित करण्यात आला होता. प्रशिक्षकांना १० मिनिटांकरिता ध्यान करण्यास सांगण्यात आले. ध्यानादरम्यान त्यांना कसे वाटले ते दैनंदिनीमध्ये लिहिण्यास सांगण्यात आले. ऋस्ट येथे आयोजित करण्यात येणाऱ्या विविध कार्यक्रमांची माहिती त्यांना देण्यात आली. स्थान, स्थिती, अनुभव आणि दृष्टीकोण या तीन प्रकारच्या ध्यानाविषयीच्या निरीक्षणांसंबंधी त्यांनी उपस्थितांना संबोधित केले.

दि. २९ नोव्हेंबर रोजी 'सहजमार्गाचे सैनिक' या दोन दिवसीय, निवासी कार्यक्रमांमध्ये तिरुप्पुर व नजीकच्या केंद्रांमधील १४० युवक

सहभागी झाले होते. पहाटे ४.३० वाजता जागे होऊन, वैयक्तिक ध्यान, चालणे व व्यायाम तसेच ७.३० वाजता सत्संग असा सकाळचा दिनक्रम होता. न्याहारीनंतर अनेक विषयांवर सादरीकरणे प्रस्तुत करण्यात आली. 'स्वयंसेवकाचे गुण', 'स्वयंसेवकाची भूमिका', 'तरूणांची उत्स्फूर्तता कशी राखावी?' हे सादरीकरणांचे काही विषय होते. स्वयंसेवकांची गुणवत्ता, भूमिका व कामाप्रति निष्ठा या विषयांवरील परस्पर-संवादी सत्रे दुपारी संचालित करण्यात आली. रात्री एक चित्रपट दाखविण्यात आला. अनौपचारिक चर्चेने रात्री ९.३० वाजता या सत्राची सांगता झाली.

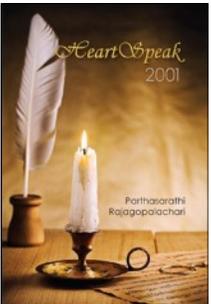
दुसऱ्या दिवशी 'साधनेचे सूक्ष्म पैलू', 'दहा सूत्रांप्रति माझा दृष्टीकोन' व सहज मार्गामधील जीवन' या विषयांवर सत्रे घेण्यात आली. दुपारी एक चित्रपट पाहिल्यानंतर संध्याकाळी ६ वाजता या कार्यक्रमाची सांगता झाली. विजयी व आनंदी अशा मनस्थितीत युवकांनी सहज मार्गाचे सैनिक बनण्याचा निर्धार केला.

मणपाकक्रम येथे अभ्यासींची भेट

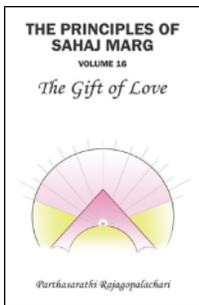
हल्द्वानी, सोलापूर आणि कोल्हापूर येथील सुमारे ३२३ अभ्यासी मणपाकक्रम येथील बाबूजी मेमोरियल आश्रमात दि १० ते १२ डिसेंबर दरम्यान एका तीन दिवसीय परिसंवादात सामील होण्यासाठी जमले होते. त्यांच्या वास्तव्यादरम्यान त्यांच्यासाठी गुरुदेवांची शिकवणूक, ३ 'एम' आणि शंका-निरसनासाठी प्रश्नोत्तरांचे सत्र यांचे आयोजन करण्यात आले होते. प्रशिक्षकांची बैठकही यावेळी घेण्यात आली.

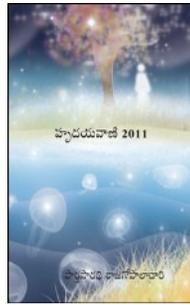
नवीन प्रकाशने

हृदयीचे बोल २००१
इंग्रजी

सहजमार्गाची तत्वे- भाग १६
(गिफ्ट ऑफ लव्ह)
इंग्रजी

हृदयीचे बोल २०११
तेलुगु

नवीन नियुक्ती

कॅ. विनीत राणावत
संयुक्त सचिव आणि कार्यकारी समिती
सभासद

श्रीकुमार केशवन
केंद्रप्रमुख अलुवा

रविंद्र कुमार सिन्हा
शाहजहानपूर आश्रम व्यवस्थापक

श्री राम चंद्र मिशन

एकोज इंडिया वार्तापत्र

यू-कनेक्ट कार्यक्रम

अध्यापक प्रशिक्षण, वर्धा, महाराष्ट्र

एक परिचयात्मक सत्र व एक अभिरूप सत्र असलेला दोन दिवसांचा एक कार्यक्रम या विभागातील यू-कनेक्ट अध्यापकांसाठी वर्धा येथील आश्रमात दि. २९ व ३० नोव्हेंबर रोजी आयोजित करण्यात आला होता. नागपूर, चन्द्रपूर, वर्धा, यवतमाळ व भंडारा या केंद्रांतील अभ्यासी त्यामध्ये सहभागी झाले होते. सहा प्रशिक्षित यू-कनेक्ट अध्यापकांनी हिंदी व मराठी भाषेमधून अभिरूप सत्र संचालित केले. विविध मानवी जीवनमूल्यांचे आविष्करण करण्यासाठी व ती मनावर बिंबविण्यासाठी काही खेळ व उपक्रम घेण्यात आले.

जयपूर, राजस्थान

यू-कनेक्ट उपक्रमांतर्गत घेतलेल्या पहिल्या स्वविकास कार्यक्रमात सहभागी झालेल्या सदस्यांचा सत्कार रविवार, दि. १६ नोव्हेंबर रोजी विभागीय आश्रमात करण्यात आला. आर्च पॉइंट कन्सल्टंट्स प्रा. लि. च्या सहा प्रशिक्षणार्थींचा गौरव करण्यात आला. यू-कनेक्टच्या घोषवाक्याच्या (मिशन स्टेटमेंटच्या) सादरीकरणाने कार्यक्रमाची सुरुवात झाली. हा स्वविकास कार्यक्रम १६ आठवडे चालला होता व त्याची सांगता दि. १९ जुलै २०१४ रोजी झाली. अध्यापक, सहाय्यक, समन्वयक, आयपी विशेषज्ञ इ.च्या स्वरूपात आपापली भूमिका पार पाडत सतरा स्वयंसेवकांनी कार्यक्रमास हातभार लावला. या प्रशिक्षणार्थीपैकी दोन सहभागींनी प्रारंभिक तीन सिटिंग घेतली. बंधू संदीप नय्यर (विभाग क्र ७ चे समन्वयक) यांनी अभ्यासींना पुढे होणाऱ्या यू-कनेक्टच्या प्रकल्पात सहभागी होण्यासाठी आमंत्रित केले. सहभागींनीही आपापली मते व्यक्त केली व आपल्यामध्ये झालेल्या आंतरिक बदलाचे निरीक्षण केले. संतुलित जीवन व्यतीत करण्यासाठी प्राप्त केलेल्या कौशल्यांवर त्यांनी चिंतन केले. जयपूर येथे दुसऱ्या

स्वविकास कार्यक्रमाची मुहूर्तमेढ दि. २९ नोव्हेंबर रोजी रोवण्यात आली.

चंदीगढ, पंजाब

दि. २२ नोव्हेंबर रोजी पंजाब विद्यापीठामध्ये १२ आठवड्यांच्या स्वविकास प्रमाणपत्र अभ्यासक्रमाचा उद्घाटन सोहळा संपन्न झाला. या समारंभामध्ये सहभागी झाल्याबद्दल आनंद व्यक्त करून कुलगुरू प्रा. ग्रोव्हर यांनी आपल्या उद्घाटनपर भाषणात या कार्यक्रमाने त्यांना

आत्मपरीक्षण करण्यास कसे प्रवृत्त केले त्याविषयी सांगितले. या अभ्यासक्रमामुळे ते अतिशय प्रभावित झाले होते व 'गुणकाच्या परीणामाने' या उपक्रमाची विद्यार्थीसंख्या ३००० वर पोहोचावी अशी सदिच्छा त्यांनी व्यक्त केली. ते पुढे म्हणाले की, 'स्वविकास' ही आज काळाची गरज झाली असल्यामुळे सर्वच विद्यार्थ्यांनी या कार्यक्रमात सहभागी झाले पाहिजे.

मिशनचे अनेक अभ्यासी व प्रशिक्षक समारंभास उपस्थित होते. मेजर जनरल (निवृत्त) बंधू श्री हरभजन, (विभागप्रमुख विभाग क्र. १०) आणि बंधू जुगलकिशोर (यू-कनेक्ट क्षेत्रीय समन्वयक) यांनी मिशनचे प्रतिनिधित्व केले व अभ्यासक्रमातील सहभागींशी संवाद साधला.

ग्वाल्हेर, मध्यप्रदेश

तरुणांसमोर प्रभावित करणाऱ्या जीवनमूल्यांचा आदर्श ठेवणे, आध्यात्मिक ध्येय व नीतिमान भौतिक जीवन या दोन्हीवर लक्ष केंद्रित केलेले एक संतुलित जीवन जगण्यास सहाय्य करणे व राष्ट्र उभारणीत योगदान देणे हे उद्देश नजरेसमोर ठेवून माधव शिक्षा महाविद्यालय, ग्वाल्हेर या बी.एड. महाविद्यालयातील विद्यार्थ्यांसाठी दि. २० ऑक्टोबर रोजी एक स्वविकास कार्यक्रम सुरु करण्यात आला. आठवड्यांच्या प्रत्येक सोमवारी व गुरुवारी अभ्यासक्रमाची सत्रे संचालित करण्यात येतात. ११व्या सत्राच्या दरम्यान २५ विद्यार्थ्यांनी चार प्राध्यापक, प्राचार्य व यू-कनेक्टच्या सदस्यांसह ग्वाल्हेर आश्रमास भेट दिली. आतापर्यंत प्राचार्यांसह १३ विद्यार्थ्यांनी सहजमार्ग साधनेस सुरुवात केली आहे आणि यू-कनेक्ट गटाला साप्ताहिक सत्संग महाविद्यालयातच संचालित करण्यास अनुमती मिळाली आहे.

श्री राम चंद्र मिशन

एकोज इंडिया वार्तापत्र

मुलांचे कार्यक्रम

‘उडान’, दिल्ली विभागीय आश्रम

दि. २ नोव्हेंबर रोजी युवा अभ्यासींच्या एका चमूने नियोजित, संघटित व कार्यान्वित केलेल्या एका पूर्ण दिवसीय कार्यक्रमात १३१ मुलांनी भाग घेतला. ५ वर्षांच्या आतील वयोगटातील मुलांना व त्यांच्या पालकांना ‘गुरुदेव म्हणतात’, विविध शर्यती, हस्तकला, गाणी व नाच या सारख्या खेळांमध्ये व्यस्त ठेवण्यात आले होते तर त्याहून थोडी मोठी मुले काही शर्यती, रस्सीखेच इ. खेळांत गुंगली होती. ‘कचऱ्यातून कला’ या खेळातून त्यांची सर्जनशीलता प्रकट झाली. दिवसाच्या अखेरच्या सत्रात ते ‘खजिन्याचा शोध’ हा खेळ खेळले. निसर्ग व पर्यावरण याच्याविषयी त्यांच्यामध्ये गोडी निर्माण व्हावी म्हणून या खेळात खजिना म्हणून वापरलेली रोपटी त्यांना भेट म्हणून देण्यात आली. कार्यक्रमाच्या शेवटी एका बंधूने मुलांना जीवनात शिस्त पाळण्याचे महत्व या विषयावर संबोधित केले.

मुरादाबाद, उत्तरप्रदेश

दि. ७ डिसेंबर रोजी झालेल्या ‘धन्यवाद गुरुदेव’ या विषयावर भेटकार्ड बनविण्याच्या स्पर्धेत २५ मुलांनी भाग घेतला. छानछान भेटकार्डे बनविण्यासाठी एकमेकांना सहाय्य करित एकत्र काम करताना त्यांच्यातील उत्साह, सांघिक भावना व ऐक्य सहजपणे दृग्गोचर होत होते. त्यांनी घेतलेल्या परिश्रमाचे कौतुक म्हणून व त्यांच्यावरील प्रेमाचे प्रतिक म्हणून त्यांना त्यांच्या वयोगटाप्रमाणे पारितोषिकांचे वितरण करण्यात आले.

गोवा

दि. १६ नोव्हेंबर रोजी अभ्यासींची मुले व त्यांच्या मित्रांसाठी आयोजित केलेल्या चित्रे रंगविणे व भेटकार्ड बनविणे या स्पर्धेत २५ मुलांनी भाग घेतला होता. मुलांनी आश्रमात खेळण्याचा व अल्पोपाहाराचा आनंद लुटला. त्यांना गुरुदेवांच्या भाषणाचा एक व्हिडियो दाखविण्यात आला.

त्यानंतर एका भगिनीने मिशन व त्याचे ध्येय यांचा उपयोग मुलांचा स्व-विकास, परिपूर्णत्वाच्या दिशेने होणारी प्रगती व एक उत्तम माणूस बनण्याकरिता कसा होतो हे समजावून सांगितले.

बंगलोर, कर्नाटक

दि. २३ नोव्हेंबर रोजी बनशंकरा आश्रमात संयुक्त राष्ट्र संघटनेद्वारा घोषित विश्वबालदिन पूर्ण दिवसभरासाठी साजरा करण्यात आला. सकाळच्या सत्संगादरम्यान मुलांनी म्हणलेली गाणी व सादर केलेल्या नाटिका यामुळे आश्रम परिसर गजबजून गेला होता.

‘पालकत्व’ या विषयावरील गुरुदेवांच्या भाषणाचा व्हिडियो तसेच बालकेंद्राने चालविलेल्या उपक्रमांविषयीचा एक लघुचित्रपट सर्व अभ्यासींना ध्यानानंतर दाखविण्यात आला. अभ्यासींना पुन्हा एकदा त्यांच्या बालपणात घेऊन जाणे हा त्यामागचा उद्देश होता. मग ते एक खेळ खेळले व त्यानंतर अभ्यासींची वेगवेगळ्या गटांमध्ये विभागणी करण्यात आली व प्रत्येक गटाला गुरुदेवांनी मुलांविषयी केलेल्या भाषणातील अवतरणे देण्यात आली व त्यावर चिंतन व चर्चा करून ती अवतरणे एखादी कविता, नाटिका किंवा अक्षर/चित्र जुळणीच्या (कोलाजच्या) रूपात सादर करण्याचे आव्हान अभ्यासींसमोर ठेवण्यात आले.

६ वर्षांच्या आतील मुलांनी एक साभिनय गीत अतिशय लोभसवाण्या तऱ्हेने सादर केले. ६ ते ९ वर्षे वयोगटातील मुलांनी एक गीत व एक लघुनाटिका सादर केली. अभ्यासींच्या गटांचे सादरीकरण झाल्यानंतर ९ वर्षांपेक्षा अधिक वयाच्या मुलांनी एक समूहगीत म्हटले व एक नाटिकाही सादर केली. नुकतीच सकाळीच बसविली असूनही व सरावासही थोडासाच वेळ मिळाला असला तरी त्यांनी ही नाटिका अत्यंत आत्मविश्वासपूर्वक व सुंदरपणे सादर केली. सर्व मुलांचे आईवडिल खूपच उत्तेजित झाले होते व मुलांची कामे पाहून त्यांना अतिशय आनंद झाला.

श्री राम चंद्र मिशन

एकोज इंडिया वार्तापत्र

उत्तर प्रदेश मधील प्रशिक्षकांची परिषद

शाहाजहानपूर, उत्तर प्रदेश

दि. १२ ते १६ नोव्हेंबर रोजी संचालित केलेल्या पाच दिवसांच्या परिषदेस उत्तर प्रदेशातील १५० प्रशिक्षक उपस्थित होते. सहजमार्गाच्या दुसऱ्या व दहाव्या सूत्राचे कठोरपणे अनुपालन केल्यास प्राप्त करता व अनुभवता येणारी 'विनयशीलता' - नगण्यता व निरागसतेची अवस्था-हा विषय या परिषदेचा केंद्रबिंदू होता. आचरणशैली व चारित्र्य या विषयी जागृती निर्माण करण्याचा प्रयत्न सहभागींनी योग्य प्रकारे स्वीकारला. त्यामुळे आत्मपरीक्षण करून प्रार्थनामय अवस्थेत आपल्या आचरणात सुधारणा करण्यासाठी संकल्प करण्याची गरज परिषदेच्या शेवटी प्रत्येकालाच जाणवली. परिषदेतील सर्वात उत्तम व सर्वात महत्वाचा भाग म्हणजे संपूर्ण परिषदेच्या कालावधीत प्रिय गुरुदेवांनी सर्वांनाच बहाल केलेली मनोवस्था होय. या कार्यक्रमास जे सहभागी उपस्थित होते त्या सर्वांना विनम्र करणारा असा हा अतिशय सखोल असा अनुभव होता.

व्हिस्पर्सवरील कार्यक्रम

हैद्राबाद, आंध्र प्रदेश

दि. ५ ते ७ डिसेंबरच्या कालावधीत कान्हा शांतीवनम आश्रमात आंध्र व तेलंगणातील १०० अभ्यासींसाठी हा कार्यक्रम संचालित करण्यात आला होता. व्हिस्पर्समधील संदेश वाचणे व आपल्या दैनंदिन साधनेचा तो एक भाग बनविणे याविषयीच्या आवश्यकतेबद्दल सखोल जागृती निर्माण करणे हा या कार्यक्रमाचा उद्देश होता. रविवारचा सामूहिक सत्संग व इतर आध्यात्मिक संमेलने यांमध्ये व्हिस्पर्सचे वाचन कशा प्रकारे करावे हे सुचविणे हाही या कार्यक्रमाचा आणखी एक हेतू होता.

गुरुदेव व सेवा यासंदर्भातील व्हिस्पर्सना कसे सामोरे जावे तसेच व्हिस्पर्सचे महत्त्व यासारख्या संबंधित विषयांचा या कार्यक्रमात समावेश करण्यात आला होता. प्रथम इंग्रजीत व नंतर तेलगूमध्ये संदेशांचे वाचन करण्यात आले. त्यानंतर अभ्यासींना त्यांच्या अर्थावर मनन करण्यास वेळ देण्यात आला. तिन्ही दिवशी याची पुनरावृत्ती करण्यात आली व या वाचनाच्या मध्येमध्ये बाबूजींचे व्हिडियो व चारीजी तसेच गुरुदेवांच्या (पूज्य कमलेशजी) निवडक विषयांवरील भाषणांची रेलचेल करण्यात आली होती.

आपापल्या केंद्रात अशा प्रकारचे कार्यक्रम कसे संचालित करावयाचे याविषयी संघटकांनी मार्गदर्शन केले. या आश्रमात अशा प्रकारचा कार्यक्रम प्रथमच घेण्यात आला होता आणि स्वयंसेवकांच्या एका समर्पित समूहाने सर्व कार्यक्रम सुरळीतपणे पार पडेल याची काळजी घेतली. सहभागींना या स्थानाची निस्तब्धता व शांती अनुभवता आली व त्यामुळे असे कार्यक्रम आयोजित करण्यास हे स्थळ योग्य आहे अशी त्यांची धारणा झाली.

सहजमार्गाच्या दहा सूत्रांवरील कार्यशाळा

इंदूर, मध्यप्रदेश

दि. १२ ते १४ डिसेंबरदरम्यान आयोजित केलेल्या निवासी कार्यक्रमात इंदूर व आसपासच्या केंद्रांतून ४१ अभ्यासी उपस्थित होते. दि. १२ रोजी सकाळच्या सत्संगाने कार्यक्रमाची सुरुवात झाली. प्रत्येक सूत्राकरिता एक विशेष सत्र राखून ठेवण्यात आले होते. त्या त्या सूत्रामागील तत्वज्ञान व अभ्यासींना ध्येय गाठण्यासाठी ते सूत्र कसे सहाय्य करते ('सहजमार्गाच्या दहा सूत्रांवरील भाष्य' या ग्रंथात बाबूजी महाराजांनी सांगितल्याप्रमाणे) याचा प्रत्येक सत्रामध्ये अंतर्भाव होता. प्रत्येक सूत्राच्या व्यावहारिक पैलूचा, ते प्रत्यक्षात आचरणात आणताना येणाऱ्या अडचणींचा व त्या अडचणींवर करावयाच्या उपायांचाही या सत्रांमध्ये समावेश होता.

एकेक सत्र जसजसे पार पडू लागले तसतसे अभ्यासींना अधिकाधिक तल्लीन झाल्याचे, तसेच त्या सूत्राचे आकलन अधिक सखोल झाल्याचे व त्या सूत्राचे अनुपालन करण्यास हृदयापासून प्रवृत्त झाल्याचे वाटू लागले. या कार्यक्रमाची तयारी एक महिना आधीपासूनच सुरु करण्यात आली होती. प्रत्येक सूत्रासाठी दोन दोन अभ्यासींच्या गटाने सादरीकरण प्रस्तुत केले व त्यानंतर त्यावर सामूहिक चर्चा करण्यात आली.

तेलुगु प्रकाशन कार्यशाळा

हैद्राबाद

प्रकाशनाच्या विविध कार्यक्रमांसाठी सध्या अस्तित्वात असलेल्या गटांकरिता तसेच नवे गट तयार करण्यासाठी थुमकुंटा आश्रमात दि.२९ आणि ३० नोव्हेंबर रोजी एक कार्यशाळा आयोजित करण्यात आली होती. यामध्ये सुमारे १०० अभ्यासी सहभागी झाले होते

पहिल्या दिवसाच्या शेवटी खालीलप्रमाणे गट तयार करण्यात आले: पुस्तकांचा अनुवाद, सहजमार्गमु पत्रिका, एकोज वार्तापत्र, उपशीर्षक देणे, किरकोळ बाबी, श्रवण पुस्तके, सुवर्ण प्रत, तांत्रिक बाबी, वाहतुकीची व्यवस्था व विक्रीवाढ. प्रत्येक गटामध्ये दोन समन्वयक, अनुवादक, पुनरावलोकन करणारे/ आढावा घेणारे, प्रूफ-रीडींग करणारे तसेच तांत्रिक कर्मचारी यांचा समावेश होता. दुसऱ्या दिवशी, या गटांनी परस्परांशी संवाद साधला आणि त्यांच्या पुढच्या एक महिन्याच्या योजनांविषयी सादरीकरणे प्रस्तुत केली. या प्रत्येक गटासाठी प्रशिक्षण सत्रेही आयोजित करण्यात येणार आहेत.

एकमेकांशी जोडलेले राहण्यासाठी एक इलेक्ट्रॉनिक मंच तयार करण्यात आला. येथे सर्वजण कामाविषयी विविध विषयांवर चर्चा करू शकतात. येथे शंकाचे निरसन केले जाते आणि अनुभवांची देवाण-घेवाणही केली जाते. सर्व सहभागींना अतिशय उत्साह वाटत होता. ते कामाविषयी प्रगाढ असे आकलन आणि या प्रयत्नांचा एक भाग बनल्याबद्दल एक तीव्र कळकळ घेवून परत गेले.

विभागीय संमेलने

कोल्हापूर, महाराष्ट्र

दि. १६ नोव्हेंबर रोजी कोल्हापूरला प्रथमच एक स्थानिक संमेलन आयोजित करण्यात आले. यावेळी कोल्हापूर, सातारा, कराड, मिरज, कुरळप, रत्नागिरी, सावंतवाडी आणि सांगली येथील जवळपास २०० अभ्यासी आणि २५ मुले उपस्थित होती. बंधू सुभाष वैद्य (विभागप्रमुख- महाराष्ट्र-५अ), यांनी सत्संगानंतर जमलेल्यांना संबोधित केले. संबोधित प्रशिक्षकांनी जवळपासच्या केंद्रांचे प्रतिनिधित्व केले. दिलेल्या विषयावर प्रत्येकाने भाषण दिले.

भाषणे उत्तमरित्या तयार केलेली आणि प्रेरणादायक होती. त्यातून साधनेच्या विविध अंगांविषयी समज दिसून आली. यामुळे

सहजमार्ग साधनेविषयी अधिक माहिती मिळाली असे निरीक्षण नवीन आलेल्या अभ्यासींनी नोंदविले.

तंजावर, तमिळनाडू

तंजावरच्या ६४ अभ्यासी आणि १६ समन्वयकांसाठी 'सहजमार्ग साधनापद्धती आणि सहजमार्गातील अभ्यासीची भूमिका' यावर एक २ दिवसांचा निवासी कार्यक्रम तमिळ भाषेमध्ये जेनबगापूरम आश्रम, तंजावर येथे दि. २९ आणि ३० नोव्हेंबरला संपन्न झाला. सहजमार्ग साधना, चारित्र्य निर्माण, गूढ चिन्ह आणि सहजमार्ग जीवनपद्धतीचे प्रत्यक्ष आचरण या विषयांचा कार्यक्रमात अंतर्भाव होता.

कार्यक्रमाची सुरुवात सत्संगाने झाली. सहजमार्ग साधनेचे महत्व, अभ्यासीच्या स्वतःविषयीच्या जबाबदाऱ्या तसेच मानसिक संतुलन निर्माण करण्याचे उपाय यावर सुरुवातीला भाषण झाले. कार्यक्रमात प्रत्येक सहभागीस साधनेविषयीच्या दोन पुस्तिकांसहित प्रशिक्षण साहित्य आणि सहजमार्ग साधनापद्धतीविषयी संपूर्ण माहिती देणारे एक पुस्तक देण्यात आले. पाच अभ्यासींचा एक गट करून प्रत्येक गटाकरिता एक समन्वयक नियुक्त करण्यात आला. त्यांनी प्रत्येक विषयावर खुलासेवार चर्चा केली, गटाच्या शंकांचे निरसन केले आणि सर्वांना समूह-चर्चेत सहभागी करून घेतले. गुरुदेवांच्या साधनेविषयीच्या भाषणाच्या डी.व्ही.डी. दाखविण्यात आल्या. प्रतिक्रियांचे सत्र आणि सत्संग याने कार्यक्रमाची सांगता झाली.

श्री राम चंद्र मिशन

क्षणचित्रे

हुबळी, उ.कर्नाटक

‘पालकत्व आणि नाती’ या विषयावर दि. १४ नोव्हेंबर रोजी एक सत्र आयोजित करण्यात आले होते. हुबळी, कल्लुर, धारवाड, नवनगर आणि कडपट्टी येथील ७० पेक्षा अधिक अभ्यासी हजर होते.

केंद्रास भेट, तामिळनाडू

दि १९ ऑक्टोबर रोजी करुमथंपट्टी येथील १४ अभ्यासींनी कून्नूर आणि ऊटी या केंद्रास भेट दिली. ते सत्संगास उपस्थित राहिले आणि दैनंदिन साधनेबद्दल आणि गुरुदेवाविषयी प्रेम कसे निर्माण करावे याबद्दल विचारांचे आदान-प्रदान केले. कुन्नूर व ऊटी अभ्यासींनी केलेल्या आदरातिथ्याने ते भारावून गेले.

वेल्लोर, तामिळनाडू

दि. ८ व ९ नोव्हेंबर रोजी वाडाविरिंचीपुरम आश्रम येथे ‘सतत स्मरण’ या विषयावर एक दोन दिवसांचा कार्यक्रम आयोजित केला गेला. जवळपासच्या केंद्रांतील सुमारे २४ अभ्यासी या करिता उपस्थित होते.

जी.आय.टी. पी.- प्रशिक्षण कार्यक्रम

पूर्ण भारतभर झालेल्या जी.आय.टी. पी. सत्रांची काही छायाचित्रे येथे दिसत आहेत.

एकोज इंडिया वार्तापत्र

हुबळी

ऊटी

गोला गोकर्नाथ

वेल्लोर,

बडोदा

गोला गोकर्नाथ, उत्तर प्रदेश

शिक्षकांकरिता एक प्रशिक्षण कार्यशाळा पुरुषोत्तम बाल विद्या मन्दिर येथे आयोजित करण्यात आली होती. या कार्यशाळेत नेताजी सुभाषचंद्र बोस शाळेतील आणि पुरुषोत्तम बाल विद्या मन्दिर येथील २३ शिक्षक उपस्थित होते.

बडोदा, गुजरात

मूल्ये आणि नेतृत्व या विषयांवर बडोदा माध्यमिक शाळा, अलकापुरी येथील उच्च माध्यमिक वर्गांकरिता दोन कार्यक्रम आयोजण्यात आले होते. या कार्यक्रम मादरम्यान झालेले संवादात्मक सत्र मुलांना आवडले. त्यांचा स्वतःचा आत्मविश्वास वाढविण्यास व स्वतःकडे आदरपूर्वक पाहण्याची दृष्टी निर्माण होण्यासाठी ते सहाय्यक ठरले.

पूर्ण भारतभर झालेल्या जी.आय.टी. पी. सत्रांची काही छायाचित्रे येथे दिसत आहेत.

जोधपूर

सिरसी

पटियाळा

सिरोही

गोवा

पालक्कड

श्री राम चंद्र मिशन

एकोज इंडिया वार्तापत्र

साथुपळ्ळि आश्रम, तेलंगाणा

प्रकाशाचे केंद्र

तेलंगाणा राज्यामधील खम्मम या जिल्ह्यामध्ये साथुपळ्ळि नावाचे एक गाव आहे. हे गाव विजयवाडा येथून सुमारे १००कि.मी. अंतरावर आहे. विजयवाडा व वारंगल यांमध्ये वसलेले खम्मम हे साथुपळ्ळिसाठी सर्वात जवळचे रेल्वे स्थानक व जिल्हा मुख्यालयही आहे.

१९८०-१९९० च्या दरम्यान साथुपळ्ळि गावामध्ये सुमारे १० अभ्यासी सहजमार्गाची साधना करीत होते. १९९० मध्ये बेलम्पल्ली येथून खम्मम जिल्ह्यातील कोथगुदेम या गावामध्ये प्रशिक्षक बंधू पी. सूर्यभास्करम यांची बदली झाली. साथुपळ्ळि येथील अभ्यासींना भेटण्यासाठी ते सुमारे ६० कि.मी. चा प्रवास करीत असत. त्यांच्या या वारंवार भेटींमुळे सन १९९७-९८ पर्यंत अभ्यासींची संख्या १० पासून वाढून २० झाली.

एका अभ्यासी बंधूंनी आश्रम बांधण्यासाठी खम्ममपासून राजमुंद्रीकडे जाणाऱ्या हमरस्त्यालगतची, नगराच्या मध्यवर्ती परिसरातील सुमारे २७८ चौ. यार्ड क्षेत्रफळाची जागा (मिशनला) समर्पित केली. ही जागा श्री राम चंद्र मिशनच्या नावाने दि. २६ फेब्रुवारी १९९२ रोजी नोंदणीकृत झाली. १९९८ मध्ये अभ्यासी व स्थानिक लोकांच्या उदार देणग्यांच्या मदतीने सिमेंटच्या छतासमवेत आश्रमाची इमारत बांधून झाली. आश्रमाची बैठकीचे

क्षेत्र (प्लिन्थ) असे आहे - ध्यानकक्ष (५४५ चौ फूट), स्वयंपाकघर (२०० चौ फूट) व एकंदर क्षेत्रफळ सुमारे २५०२ चौ. फूट आहे. आश्रमामध्ये संगणक, प्रिंटर व इंटरनेट जोडणी यांनी सुसज्ज असे ग्रंथालय आहे. दि. २७ जून १९९४ रोजी बंधू एस. ए. सर्नाड यांच्या हस्ते या आश्रमाचे उद्घाटन झाले. इमारतीच्या गच्चीवर आणखी दोन खोल्या व एक खुले दालन, भोजनकक्ष व स्वयंपाकघराच्या साहित्यासाठी बांधण्यात आला. त्याचे उद्घाटन दि. २ फेब्रुवारी २०११ रोजी झाले.

सुमारे ४० अभ्यासी याच रस्त्यानजीक राहतात व रोज सकाळी ५ ते ६, ९ ते १० व सायंकाळी ५ ते ६ यावेळी सत्संगासाठी एकत्र येतात. व्हिस्पर्स व मिशनच्या साहित्याचे वाचन रोज सकाळी ११ ते दुपारी १ पर्यंत केले जाते.

खम्मम व कोथगुदेम येथील प्रशिक्षक नियमितपणे व्यक्तिगत सिटिंग व पूर्ण-दिवसीय कार्यक्रमासाठी इथे येतात.

सध्या येथील अभ्यासींची संख्या ८० हून जास्त आहे व नवीन अभ्यासींसमवेत प्रत्येकाने ऑगस्ट व सप्टेंबर २०१३ या महिन्यांमध्ये झालेल्या GITP च्या कार्यक्रामध्ये भाग घेतला होता.

To download or subscribe to this newsletter, please visit <http://www.sahajmarg.org/newsletter/india> For feedback, suggestions and news articles please send email to in.newsletter@srcm.org

© 2015 Shri Ram Chandra Mission ("SRCM"). All rights reserved. "Shri Ram Chandra Mission", "Sahaj Marg", "SRCM", "Constant Remembrance" and the Mission's Emblem are registered Trademarks of Shri Ram Chandra Mission. This Newsletter is intended exclusively for the members of SRCM. The views expressed in the various articles are provided by various volunteers and are not necessarily those of SRCM.